

فساد و دعوت: دو راه، دو سرانجام

noor.gallery

فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةٍ يَنْهَوْنَ
عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ
الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أَتَرَفُوا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿١١٦﴾ وَمَا كَانَ
رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلِهَا مُصْلِحُونَ ﴿١١٧﴾

[هود: ۱۱۶-۱۱۷]

پس چرا در میان مردمی که پیش از شما بودند جز اندکی که
نجات شان دادیم خردمندانی نبودند که مردم را از فساد کاری
در روی زمین منع کنند، و کسانی که ستم کردند، به دنبال ناز
و نعمتهای خود رفتند، و مجرم بودند
و [ای پیامبر!] پروردگار تو بر این نبوده است که به ستم،
شهرهایی را که اهل آنها نیکوکار بوده اند، ویران سازد

قرآن کریم (۱۱: ۱۱۶-۱۱۷)

نمادهای تعامل - کلیک کنید

